

Pastorn slår ett slag för hårdrocken

Henrik Åström är mannen med två ansikten. Ett i kyrkan på söndag med slips och kavaj. Det andra med tatuerade armar och tunt linne bakom trummorna i metalbandet Scarlet Drop.

Av [Lasse Väcklén](#)

LIVSSTIL

14 MARS 2008

Platsen är Tivoli. Ett känt ineställe för musik beläget i Helsingborgs hamn. Lokalen är full med unga människor. Hårfärgerna går till största delen i svart. Långt hår och spretigt hår, t-shirtar med olika bandnamn. Rök och starkt blinkande ljus. Inga hårdrocksklichéer saknas denna kväll. Det är ännu en av dessa omöjliga tävlingar då man tävlar i musik.

Hela lokalen vibrerar av den intensiva musiken. På scenen ett band med ännu flera hårdrocks-attribut: blod, upp- och nedvända kors, ansiktsmålningar i svart, "död-åt-kyrkan"-rop och kastande av djur till publiken. Gosedjur, ska tilläggas. Hårdheten verkar mest sitta på ytan. Så är det dags för band nummer två.

- Scarlet Drop är ett band som vågar sticka ut på ett positivt sätt, ropar den unga tjej som presenterar banden.

Bakom trummorna sitter Henrik Åström. Nu ska ingen tro att det råder någon större konflikt mellan de två världarna där Henrik finns. De är bara olika. Sedan fem år jobbar han halvtid som ungdomspastor i Pingstkyrkan i Helsingborg. Dessutom driver han heltidsstudier på SALT i Malmö.

Hur denna ekvation går ihop får matematikerna reda ut. Själv är han nöjd med upplägget. Nöjd är han också när han får sätta sig bakom trummorna och ge järnet i det metalband han spelar med sedan ett par år. Henrik är medveten om att kombinationen pastor och spelning i ett metalband kan noteras med ett och annat höjt ögonbryn. Frågan är hur nöjda omgivningen är? Typ medlemmarna i den församling han är anställd.

- **De som vet** om det tycker nog att det är kul. Men annars vet de flesta inte så mycket om det, även om det har blivit lite mer känt genom musiktävlingen som också pålysts i församlingen. Annars har de väl mest sett trumsetet nere i kyrkan. Henrik verkar säker på sin sak och inte alls oroad över omgivningens reaktioner. För det handlar till syvende och sist om att han själv ska kunna stå för vad han gör.

Tidningen dagen

- För mig som vuxit upp med rock är det inte konstigt att spela hårdrock. Varför ska vissa musikstilar vara utestängda från evangelisation? All musik kan ära Gud. Vi kan inte släppa allt inom denna sektor till djävulen.

För ett par veckor sedan deltog de i en musiktävling i Helsingborg, tillsammans med band med helt andra budskap än det Henrik predikar i kyrkan och bakom trummorna.

- Vi blev faktiskt tvåa tack vare att juryn valde oss, säger Henrik nöjt.

Även om Scarlet Drop inte räknar sig som ett kristet band, i meningen att de sjunger låtar med ett tydligt kristet budskap, så räknar Henrik och hans bandkompisar med att de kan utöva inflytande i en värld som bara till liten del befolkas av kristna.

- Det är allmänt bekant att de flesta metalbanden är mer eller mindre destruktiva.

Just därför vill vi vara ett ljus i den världen.

På frågan om han sett några synliga resultat av musikutövandet tvekar han ett ögonblick.

- **Inte i meningen** att någon kommit till tro och kommit med i församlingen. Men jag har fått en hel del kontakter, och då är oftast första frågan vad jag jobbar med. Då är det faktiskt bra att kunna säga att jag är pastor.

- Vår musik finns också på nätet och vad som händer med dem som lyssnar där eller på skiva vet jag inte.

Man inser snabbt att Henrik egentligen inte själv ser sig i två världar. Det handlar i grund och botten om en enda, vare sig han befinner sig i pingstkyrkans talarstol eller bakom trummorna i en rökig konsertlokal så är inriktningen densamma.

- Jag brinner för att vinna människor. Att göra det genom musiken är ett sätt. Men det beror mer på min kristna livsstil än att jag är pastor. Då är det kanske dags att reda ut, både trum- och pastorshistoriken. Vi börjar med trummorna.

- Det var när jag såg ett trumset i kyrkan intresset vaknade på allvar. Jag fick lära mig de första grunderna av en kille, lånade nyckel och ägnade i stort sett varje dag åt trumspel.

Under gymnasietiden bildade han sitt första band, Mercynary. De höll på i sex år, spelade huvudsakligen covers från de stora 1980-talsbanden Helloween och Rainbow och kom ut med två demoplattor. De bytte så småningom bandnamn sedan ett deathmetalband med samma namn hotat dem. Ayenna blev det nya namnet.

- När jag flyttade till Helsingborg tog det slut. Här var det ingen som lyssnade till eller spelade metal. Men så träffade jag de andra i bandet, Simon, Graz och Leah. Ett bönesvar faktiskt, säger han och ler brett.

Henriks andra värld då? Kyrkan. Hans "karriär" innan Helsingborg kan beskrivas så här: Uppvuxen i Ölmstad blev han frälst som 13-åring. Döpt ett par år senare. Efter avslutade gymnasiestudier gick han ett år på bibelskola Pingst i Jönköping, följt av fyra år som ungdomsledare i Skärstads pingstförsamling. Att han nu studerar teologi har att göra med en längtan efter att fördjupas och utrustas för tjänsten. Faktiskt både som pastor och trummis.

- Utmaningarna för pastorer i vår tid är annorlunda mot förr. Folk i dag är välutbildade. De ställer andra frågor och jag vill kunna hänga med. Dessutom gillar jag att utsätta mig för frågor. Jag vill inte bara köra på som om inget hänt.

Däremot kör han gärna på för fullt bakom trummorna.